

خصوصی سازی خزنده؟

وحید عظیم‌نیا
دبیر گروه اقتصادی

برنامه هفتم توسعه، دولت را موظف به واگذاری خدماتی چون آموزش، درمان و تولید از مسیر خرید خدمت کرده‌است، اما آیا این تدبیر اقتصادی، به مردمی‌سازی واقعی منجر می‌شود یا مقدمه‌ای برای عقب‌نشینی بی‌صدای دولت از وظایف حاکمیتی‌اش است؟

اقتصاد دان‌ا، اقتصادی‌است که از حجم دولت می‌کاهد، نه از عمق عدالت. حال آنکه ماده ۱۰۵ قانون برنامه هفتم توسعه، در حالی با شعار چابک‌سازی دولت و ارتقای بهره‌وری ابلاغ شده که شاکله آن، بر خرید خدمت از بخش غیردولتی استوار است، حتی در حوزه‌هایی چون آموزش، بهداشت و درمان.

این تغییر رویکرد، گرچه در ظاهر امری موجه در راستای کاهش تصدی‌گری دولت به‌نظر می‌رسد، اما در عمل می‌تواند بنیان خدمات عمومی را در معرض سوداگری بازار قرار دهد.

دیوان محاسبات کشور نیز با ابلاغ بخشنامه‌ای تکلیفی، به‌روشنی اعلام کرده است خرید خدمات از دستگاه‌های دولتی، دیگر وجهه قانونی ندارد. این‌جاست که پای تبعات اقتصادی ماجرا به میان می‌آید: از کوچک‌سازی ساختاری تا بارگذاری هزینه‌ها بر دوش مردم و احتمال تعمیق نابرابری. آیا واگذاری خدمات اجتماعی به بازار، چاره‌ساز بحران کارایی دولت‌است یا تحمیل نوعی ریاضت پنهان به جامعه؟

خصوصی‌سازی با دقیق‌تر بگوئیم «برون‌سپاری»، سال‌هاست در ادبیات اقتصادی کشور مان به‌منابه‌نسخه‌ای برای کاستن از هزینه‌های دولت تجویز می‌شود، اما آنچه معاده ۱۰۵ برنامه هفتم پیش‌روی دستگاه‌های اجرایی نهاده، نه صرفاً کوچک‌سازی ساختاری که انتقال ماهیت مسئولیت‌های حاکمیتی به بازار است، آن‌هم در حوزه‌هایی که مستقیماً با شاخص‌های رفاه اجتماعی گره خورده‌اند.

از نگاه اقتصادی، چنین واگذاری‌هایی اگر بنا برنامه‌ریزی دقیق، نظام تعرفه‌گذاری شفاف و کنترل کیفیت همراه باشد، می‌تواند به ارتقای بهره‌وری منجر شود، اما در واقعیت اقتصاد کشورمان، نبود نهاد تنظیم‌گر مستقل، ضعف در اجرای استانداردهای کیفی و تعارض منافع در بدنه مدیریتی دولت، همه و همه زنگ خطری است برای تبدیل این طرح به خصوصی‌سازی ناکارآمد یا چاشنی رانت.

خطر بزرگ این‌جاست که بخش خصوصی به‌جای ایفای نقش مدل، صرفاً به عنوان «پیامت‌کار خدمات عمومی» ظاهر شود و انگیزه‌اش نه کیفیت، بلکه سود حداکثر سود از حداقل تعهد باشد. در چنین شرایطی، دولت هم مسئولیتی نپذیرفته، اما همچنان بودجه پرداخت می‌کند.

■ کیفیت تمام‌شده، قیمت بی‌درد؟

ماده ۱۰۵ قانون برنامه هفتم توسعه با تأکید بر لزوم پرداخت هزینه خدمات به‌نسبت «قیمت تمام‌شده»، سعی دارد بار مالی دولت را واقعی کند، اما در اقتصادی با نرخ تورم بالا و عدم ثبات هزینه‌ها، این گزاره می‌تواند به بمب ساعتی برای نظام بودجه‌ریزی بدل شود، چون «قیمت تمام‌شده» در بازار غیرشفاف، نه تنها مبنای علمی ندارد، بلکه می‌تواند در غیاب کنترل، به ابزار برای بالا بردن صورتحساب‌ها و سودی سوی شرکت‌های شبه‌دولتی بدل شود.

از سویی دیگر، با واگذاری تدریجی خدمات، دولت ناچار خواهد شد یارانه‌ها و کمک‌هزینه‌ها را صرف جبران قیمت این خدمات برای اقشار آسیب‌پذیر کند. این یعنی خروج از تعادل مستقیم و ورود به دالان پرهزینه حمایتی که هم فسادزا و هم ناکاراست.

تجربه طرح‌هایی مثل خرید خدمت در آموزش و پرورش یا بیمه سلامت نشان داده است در نبود پایش و نظارت قوی، «قیمت تمام‌شده» عملاً قیمتی ناعادلانه می‌شود، چون در رقابت با بخش دولتی نیست.

■ خطر فروپاشی عدالت خدماتی

شاید هیچ‌یک از ثبات اقتصادی اجرای ماده ۱۰۵ قانون یادشده به‌اندازه تهدید عدالت اجتماعی نگران‌کننده نباشد. اقتصاددانان عدالت‌محور همواره تأکید کرده‌اند دولت باید نقش تعدیل‌گر در توزیع فرصت‌ها و دسترسی‌ها ایفا کند، اما وقتی دولت خود را از مسئولیت ارائه مستقیم خدمات عمومی کنار می‌کشد، این تعادل به‌هم می‌ریزد.

در شرایطی که مناطق کم‌برخوردار، اساساً فاقد ظرفیت بخش خصوصی در ارائه خدمات هستند، واگذاری‌ها می‌تواند به شکاف عمیق جغرافیایی در بهره‌مندی از خدمات عمومی بین شهر و روستا، شمال و جنوب منجر شود.

مثال واضح آن‌را می‌توان در توزیع خدمات درمانی دید: اگر بیمارستان دولتی‌ای نباشد و خرید خدمت صرفاً از بیمارستان خصوصی باشد، آیا عدالت در درمان حفظ می‌شود؟

از منظر اقتصادی، چنین شکاف‌هایی نهایتاً هزینه‌های اجتماعی تولید می‌کنند، از جمله مهاجرت معکوس، افزایش فقر در مان‌نشده و گسترش نارضایتی عمومی، در نتیجه سیاستی که قرار بود بار دولت را کم کند، ممکن است بار بیشتری به دوش کشور بگذارد.

■ حساسی سختگیرانه، ترمز یا تنظیم‌گر؟

بخشنامه اردیبهشت‌ماه دیوان محاسبات، با رویکردی نظارتی، صراحتاً هشدار داده است دستگاه‌ها حق خرید خدمت از نهادهای دولتی را ندارند و تخلف در این زمینه، با مسئولیت شخص مقام عالی دستگاه مواجه خواهد بود.

این دستورالعمل، گرچه در ظاهر مکمل اجرای قانون است، اما از منظر اقتصادی می‌تواند رفتار سازمانی مدیران را به‌سوی محافظه‌کاری یا کاهش سطح خدمت‌دهی سوق دهد.

در نبود زیرساخت کافی برای خرید خدمت از بخش خصوصی، بسیاری از دستگاه‌ها در پیست‌ماه دیوان محاسبات، با رویکردی نظارتی، صراحتاً ترس برخورد دیوان محاسبات، وارد تعاملات ضروری با نهادهای دولتی دیگر نشود، بنابراین اگر هم‌زمان با این الزام، زیرساخت بازار خدمات کیفی و قابل ارزیابی فراهم نشود، نتیجه چیزی جز رکود در عملکرد دستگاه‌های نخواهد بود.

فلسفه خرید خدمت، کاستن از تصدی‌گری دولت است، اما اگر نهاد تنظیم‌گر مستقل، قیمت‌گذاری شفاف و سازوکار نظارت دقیق فراهم نباشد، این واگذاری‌ها به‌جای رقابت، رانت خواهد رایید.

دولت باید از وظیفه تأمین خدمات کنار نکشد، بلکه باید از روش تأمین تغییر مسیر دهد. کوچک‌سازی بدون حفظ عدالت اجتماعی، تنها ظاهری از کارآمدی است و می‌تواند مشروعیت اقتصادی دولت را تضعیف کند. در نهایت، اجرای ماده ۱۰۵ قانون برنامه هفتم، توسعه، اگرچه در انگیزه‌هایی چون چابک‌سازی دولت، افزایش بهره‌وری و سربردن میدان به بخش خصوصی طراحی شده، اما در عمل، بیش از آنکه آیینی‌ای از اصلاح ساختار اداری کشور باشد، بازتابی از یک چرخش خطرناک در فلسفه نقش دولت در اقتصاد است. دولتی که روزگاری مسئول تأمین عدالت اجتماعی بود، اکنون در مسیر تبدیل‌شدن به کارگزار پرداخت‌است، پرداخت به کسانی که خدمات عمومی را به کالایی تجاری بدل می‌کنند.

مسیر اصلاح باید هموار باشد، اما نه از مسیر پاک‌کردن صورت‌مستله. خصوصی‌سازی خدمات عمومی، بدون تعریف دقیق حدود وظایف حاکمیتی، سازوکار نظارت و تضمین دسترسی عادلانه، فقط در کاغذها کارآمد است. تجربه نشان داده است هر جا دولت بی‌صدا عقب‌نشست، بازار با صدای بلند از جیب مردم برداشت کرد. اقتصاد را باید مردمی کرد، اما نه به پهای عقب‌نشینی دولت از رسالت‌های اجتماعی‌اش. اگر قرار است خرید خدمت جایگزین تصدی‌گری شود، نخست باید وجدان اقتصادی حاکمیت پدید بماند، وگرنه آن که تساوان می‌دهد، نه دولت که مردم هستند و خاصه، محرومان.

در ۲ماه گذشته بیش از ۱۲هزار کارگر از کار بیکار شده یا به مرخصی اجباری رفته‌اند دولت در کوتاه‌مدت صنایع کوچک را دریابد

ترکشی خاموشی‌ها به معیشت کارگران

۱۲ گزارش
سعیده زمانی

سفارش‌ها عقب افتاده و مشتری‌ها نا‌ااری هستند. کارفرمایان صنایع کوچک و متوسط از قطعی بی‌برنامه و مکرر برق کلافه و کارگران نگران امنیت شغلی خود هستند.

ترکش خاموشی‌ها حالا بیش از پیش معیشت کارگران را نشانه گرفته است تا جایی که در دو ماه گذشته بیش از ۱۲هزار کارگر از کار بیکار شده یا به مرخصی اجباری رفته‌اند.

■ ■ ■

قطعی مکرر برق دامن صنایع و کارخانجات و بخش خانگی را گرفته است.از فروردین امسال و با قطعی زود هنگام برق بیش از گرمای هوا، می‌شد پیش‌بینی کرد که ناترازی برق در تابستان پیش‌رو تشدید شود. رویکرد دولت در سال جاری کاهش بار فشار خاموشی‌ها از دوش صنایع و جایگزینی این فشار بر بخش خانگی اعلام شد، البته در این مدت تصمیماتی همانند قطع دو هفته‌ای برق برخی صنایع اعلام شد که به نظر می‌رسید نوعی سردرگمی در مدیریت خاموشی‌ها وجود دارد.

■ انتقاد از برق نرسانی به صنایع

محمد اتابک، وزیر صنعت، معدن و تجارت در پی انتشار خبرهایی از سوی صنایع بزرگ کشور از حمله کارخانه‌های سیمان، فولاد و آلومینیوم مبنی بر قطع برق کامل آنها در ۱۵روز آینده، گفته بود: این تصمیم که بدون حضور نماینده این وزارت‌خانه اتخاذ شده در تضاد کامل با تفاهنامه اخیر این‌جانب با وزیر نیرو است و جای تأسف دارد که بار دیگر بخش صنعت کشور

به عنوان اولویت نخست اعمال محدودیت‌های کمبود برق تعیین شده‌اند. وزیر صمت با بیان اینکه هزینه‌های قطع برق بخش صنعت و معدن کشور-که نقش مهمی در تولید ناخالص داخلی (GDP) کشور دارند، بسیار سنگین است، افزود: در حالی که رهبر معظم انقلاب بر امر تولید تأکید ویژه دارند، قطع برق صنایع عمده به عنوان اولویت اول محدودیت در سالی که مقرر شده سرمایه‌گذاری برای تولید تشویق شود، برهم زنده امنیت سرمایه‌گذاری در تولید است. اتابک با تأکید بر اینکه این وزارت‌خانه برای جلوگیری از تکرار خسارت‌های سنگینی است که سال گذشته قطع برق صنایع عمده به عنوان اولویت اول تفاهم در دولت، بخش صنعت و معدن کشور را از اولویت نخست قطع برق خارج کند، تصریح کرد: انعقاد تفاهنامه جامع با وزارت نیرو و برنامه‌ریزی دقیق و جزئی برای چگونگی قطع برق صنایع به صورت تفکیکی در این راستا صورت گرفت که متأسفانه در کمتر از دو هفته این تفاهنامه از سوی وزارت نیرو نقض شده است.

این مسئله مور انتقاد نمایندگان مجلس نیز قرار گرفته است. محمد بیات، نماینده مردم خمین در مجلس با انتقاد از قطعی‌های گسترده برق در بخش صنعت و کشاورزی، خواستار اقدام فوری دولت در این زمینه شد.

روح‌الله لعلی‌آبادی نیز در نشست علنی ۲۴ اردیبهشت‌ماه در تذکر شفاهی گفت: امروز ما خاموشی کارخانه‌ها را داریم و کارخانه‌ها دارند

است که ادامه این وضعیت می‌تواند به بیکاری هزاران کارگر منجر شود و رکود صنایع کوچک و متوسط را عمیق‌تر کند، البته دولت با عرضه برق غیردولتی به صنایع این فرصت را داده که برق‌شان قطع نشود، اما بهای برق آزاد تقریباً بیش از ۳۳برابر بهای برق دولتی است و این میزان شکاف، امکان خرید برق صنایع کوچک را از آنها گرفته است. همچنین راهاندازی نیروگاه از سوی صنایع نیز برای صنایع کوچک امکانپذیر نیست و هزینه‌های بالایی دارد. در هر صورت کاهش تعداد روزهای تولید در دو صنعت فولاد و سیمان به ۱۵۰روز در سال، زنگ خطری جدی است که بسیاری از صنایع دیگر را نیز دربرمی‌گیرد.

■ ضرورت اصلاحات ساختاری در صنعت

■ برق

تداوم قطعی‌های برق نه فقط به تعطیلی خط تولید منجر می‌شود، بلکه فشار هزینه‌ای سنگینی را نیز بر دوش نگاه‌های صنعتی تحمیل می‌کند، در شرایطی که تولید متوقف می‌شود اما هزینه‌های جاری از جمله حقوق، بیمه و مالیات پابرجاست. بسیاری از واحدهای صنعتی برای بقای خود به ناچار دست به تصمیمات سخت می‌زنند که یکی از نخستین گزین‌ها، تعدیل نیرو است که اگرچه به نظر می‌رسد، اما در مقیاس ملی به معنای ۷۰۰کارگر وقتی تعطیل شود، چطور می‌تواند جلوی تنش را بگیرد. همه کارگران دارند بیکار می‌شوند، کارخانه‌ها برق‌شان قطع می‌شود و کک هیچ‌کسی نمی‌گردد. یک هفته‌است با وزارت نیرو، با مدیر برق و با مدیر تولید برق توأبیر جلسه گذاشتیم، می‌گویند بایبید برق سبز بخرد و برق بروت را از بورس بخرد، اگر برق نیست پس چطور می‌شود از بورس برق را خرید.

برق بروت را از بورس بخرد، اگر برق نیست پس چطور می‌شود از بورس برق را خرید. برق بروت را از بورس بخرد، اگر برق نیست پس چطور می‌شود از بورس برق را خرید. برق بروت را از بورس بخرد، اگر برق نیست پس چطور می‌شود از بورس برق را خرید.

برق بروت را از بورس بخرد، اگر برق نیست پس چطور می‌شود از بورس برق را خرید. برق بروت را از بورس بخرد، اگر برق نیست پس چطور می‌شود از بورس برق را خرید. برق بروت را از بورس بخرد، اگر برق نیست پس چطور می‌شود از بورس برق را خرید. برق بروت را از بورس بخرد، اگر برق نیست پس چطور می‌شود از بورس برق را خرید.

■ هشدار اتاق بازرگانی به بیکاری

■ کارگران

شرایط حاضر به وضعیتی مشکل ساز برای صنایع کشور به ویژه صنایع متوسط و کوچک (که حدود ۹۰درصد صنایع کشور را شامل می‌شوند) تبدیل شده است.

طبق گزارش‌های رسیده از شهرک‌های صنعتی در استان‌های البرز، اصفهان، تهران و خراسان‌رضی، بسیاری از کارگاه‌های تولیدی ناچار به کاهش ساعات کاری یا حتی تعطیلی موقت شده‌اند. برخی آمارها از اتحادیه‌های

کارگری بیانگر این کرده است. این گروه می‌گوید (که حدود ۹۰درصد صنایع کشور را شامل می‌شوند) تبدیل شده است. طبق گزارش‌های رسیده از شهرک‌های صنعتی در استان‌های البرز، اصفهان، تهران و خراسان‌رضی، بسیاری از کارگاه‌های تولیدی ناچار به کاهش ساعات کاری یا حتی تعطیلی موقت شده‌اند. برخی آمارها از اتحادیه‌های کارگری بیانگر این کرده است. این گروه می‌گوید (که حدود ۹۰درصد صنایع کشور را شامل می‌شوند) تبدیل شده است. طبق گزارش‌های رسیده از شهرک‌های صنعتی در استان‌های البرز، اصفهان، تهران و خراسان‌رضی، بسیاری از کارگاه‌های تولیدی ناچار به کاهش ساعات کاری یا حتی تعطیلی موقت شده‌اند. برخی آمارها از اتحادیه‌های کارگری بیانگر این کرده است. این گروه می‌گوید (که حدود ۹۰درصد صنایع کشور را شامل می‌شوند) تبدیل شده است.

طبق گزارش‌های رسیده از شهرک‌های صنعتی در استان‌های البرز، اصفهان، تهران و خراسان‌رضی، بسیاری از کارگاه‌های تولیدی ناچار به کاهش ساعات کاری یا حتی تعطیلی موقت شده‌اند. برخی آمارها از اتحادیه‌های کارگری بیانگر این کرده است. این گروه می‌گوید (که حدود ۹۰درصد صنایع کشور را شامل می‌شوند) تبدیل شده است. طبق گزارش‌های رسیده از شهرک‌های صنعتی در استان‌های البرز، اصفهان، تهران و خراسان‌رضی، بسیاری از کارگاه‌های تولیدی ناچار به کاهش ساعات کاری یا حتی تعطیلی موقت شده‌اند. برخی آمارها از اتحادیه‌های کارگری بیانگر این کرده است. این گروه می‌گوید (که حدود ۹۰درصد صنایع کشور را شامل می‌شوند) تبدیل شده است.

واکنش وزارت جهاد کشاورزی به گزارش «جوان»

دسترنج کشاورزان اتفاق افتاده است. لازم به ذکر است وزارت جهاد کشاورزی با همکاری شهرداری‌ها، امکان تأمین برخی اقلام مصرفی با قیمت‌های متصفانه را از طریق میادین فراهم کرده است. این مرکز، شالیزا‌رها و کیل گیری محصول) و پشتیبانی تولید است. هر چند میزان تولید در کشور طی سال‌های اخیر روند افزایشی داشته است، در سال جاری با توجه به کاهش بارش‌ها و ممنوعیت محدودیت کشت برنج در استان‌هایی مثل خوزستان، گیلویه و بویراحمد و... پیش‌بینی می‌شود سطح زیر کشت و میزان تولید شلشوک در کشور در سال ۱۴۰۳ به ترتیب حدود ۵۵۰هزارهکتار و ۲۷۵۰ هزارتن بوده است که معادل ۱۶۵۰هزار تن برنج سفید می‌باشد. وزیررعی، مطالعات و تحقیقات پس از برداشت این محصول و بعد از فروش

سازماندهی تولید و فرآوری بذر برنج، بهبود مدیریت زراعی، تغذیه بهینه در مرحله کاشت و داشت، ارتقاء مکانیزاسیون، نوسازی صنایع تبدیلی و تکمیلی، توسعه کشت ارقام هیبرید و برمحصول. ارزیابی تولید (مساحی هوایی شالیزا‌رها و کیل گیری محصول) و پشتیبانی تولید است. هر چند میزان تولید در کشور طی سال‌های اخیر روند افزایشی داشته است، در سال جاری با توجه به کاهش بارش‌ها و ممنوعیت محدودیت کشت برنج در استان‌هایی مثل خوزستان، گیلویه و بویراحمد و... پیش‌بینی می‌شود سطح زیر کشت و میزان تولید شلشوک در کشور در سال ۱۴۰۳ به ترتیب حدود ۵۵۰هزارهکتار و ۲۷۵۰ هزارتن بوده است که معادل ۱۶۵۰هزار تن برنج سفید می‌باشد. وزیررعی، مطالعات و تحقیقات پس از برداشت این محصول و بعد از فروش

سازماندهی تولید و فرآوری بذر برنج، بهبود مدیریت زراعی، تغذیه بهینه در مرحله کاشت و داشت، ارتقاء مکانیزاسیون، نوسازی صنایع تبدیلی و تکمیلی، توسعه کشت ارقام هیبرید و برمحصول. ارزیابی تولید (مساحی هوایی شالیزا‌رها و کیل گیری محصول) و پشتیبانی تولید است. هر چند میزان تولید در کشور طی سال‌های اخیر روند افزایشی داشته است، در سال جاری با توجه به کاهش بارش‌ها و ممنوعیت محدودیت کشت برنج در استان‌هایی مثل خوزستان، گیلویه و بویراحمد و... پیش‌بینی می‌شود سطح زیر کشت و میزان تولید شلشوک در کشور در سال ۱۴۰۳ به ترتیب حدود ۵۵۰هزارهکتار و ۲۷۵۰ هزارتن بوده است که معادل ۱۶۵۰هزار تن برنج سفید می‌باشد. وزیررعی، مطالعات و تحقیقات پس از برداشت این محصول و بعد از فروش

سازماندهی تولید و فرآوری بذر برنج، بهبود مدیریت زراعی، تغذیه بهینه در مرحله کاشت و داشت، ارتقاء مکانیزاسیون، نوسازی صنایع تبدیلی و تکمیلی، توسعه کشت ارقام هیبرید و برمحصول. ارزیابی تولید (مساحی هوایی شالیزا‌رها و کیل گیری محصول) و پشتیبانی تولید است. هر چند میزان تولید در کشور طی سال‌های اخیر روند افزایشی داشته است، در سال جاری با توجه به کاهش بارش‌ها و ممنوعیت محدودیت کشت برنج در استان‌هایی مثل خوزستان، گیلویه و بویراحمد و... پیش‌بینی می‌شود سطح زیر کشت و میزان تولید شلشوک در کشور در سال ۱۴۰۳ به ترتیب حدود ۵۵۰هزارهکتار و ۲۷۵۰ هزارتن بوده است که معادل ۱۶۵۰هزار تن برنج سفید می‌باشد. وزیررعی، مطالعات و تحقیقات پس از برداشت این محصول و بعد از فروش

«وفاق ممنوع» حتی با اعضای دولت!

هیچ وقت مثل امروز وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات با وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های دولتی درگیر نبوده‌است، حتی در دوره آذری‌جهرمی که سر پر سودایی داشت نیز وزارت ارتباطات حد بقیی برای خودش متصور بود و به محض اینکه می‌دید دولت زیر فشار است و ممکن است آسیب ببیند، فیتیه را پایین می‌کشید و به تنظیمات کارخانه باز می‌گشت، اما امروز که رئیس‌جمهور با شعار وفای جلسه سران قوا را تشکیل می‌دهد و با نهاده‌ها و دستگاه‌های خارج دولت از سر سازگاری برای بهبود رفاه مردم حرکت می‌کند و در عمل اهتمام ویژه دارد تا با عبور از منازعات از سد مشکلات روز کشور عبور کند، انگار وزیر ارتباطات بنا را بر گذاشتن سر ناسازگاری دارد.

در حالی که هنوز به یک‌سالگی عمر دولت چهاردهم و حضور ستار هاشمی در دولت نرسیده‌ایم، شاهدیم که در رویکردی عجیب وزارت‌خانه تحت مسئولیت وی هر روز با بخشی از اعضای هیئت دولت درگیر می‌شود.

معاونت علمی رئیس‌جمهور، وزارت بهداشت، وزارت علوم و حال‌ایناک مرکزی نمونه‌هایی از دستگاه‌های دولتی هستند که بر سر موضوعاتی چون هوش مصنوعی، فعالیت پلتفرم‌های اینترنتی در توزیع دارو، اینترنت مراکز دانشگاهی و سسکوهای رمز ارز با وزارت ارتباطات به چالش برخورد و مجبور شده‌اند بخشی از ظرفیت خود را در شرایط سخت جامعه به حل این موضوعات صرف کنند.

اما اگر به موضوعات بالا یک بار دیگر نگاه کنیم به واقعیت عجیبی پی می‌بریم؛ اینکه بر خلاف مأموریت اصلی وزارت ارتباطات که ایجاد زیرساخت ارتباطی پایدار و باکیفیت برای دسترسی با سرعت مردم به شبکه ارتباطی سراسری است، هیچ‌کدام از این موضوعات حتی نزدیک مأموریت اصلی این وزارت‌خانه محسوب نمی‌شوند، چه برسد به اینکه در راستای تکلیف مهم و ضروری باشد که قانون و اسناد بالادستی در حیطه مأموریت‌های این وزارت‌خانه قرار داده است.

گویب مدیران این وزارت‌خانه که هیچ شناختی از ماهیت ارتباطات و فناوری اطلاعات ندارند و کمترین درکی از اثرات این حوزه بر زندگی مردم نمی‌توانند داشته باشند، آمده‌اند فصلی جدید از تخریب هر آنچه گذشتگان حوزه ارتباطات و فناوری اطلاعات ساخته‌اند، از خود به جای بگذارند.

آش آنچنان شور شده که وزارت ارتباطات به جای توسعه پروژه فیبرنوری، 5G، صنعت قضایی، رفع اختلال ارتباطات در زمان قطع برق و از همه مهم‌تر رفع محدودیت در دسترسی به پلتفرم‌های فیلتر شده از مسیر خود خارج شده تا ارائه آمارهای پوچ و مهمل از میزان خسارات به جای مانده در بندر شهید رجایی، افتتاح فیک پروژه‌های افتتاح شده و منازعات متعدد با دستگاه‌های دولتی باشد.

خبر

جذب ۸۷میلیارد دلار سرمایه‌گذاری در پتروشیمی

مدیر سرمایه‌گذاری شرکت ملی صنایع پتروشیمی گفت: تاکنون ۸۷میلیارد دلار در صنعت پتروشیمی سرمایه‌گذاری شده که از این مقدار ۶۱/۳میلیارد دلار آن از منابع خارجی تأمین شده است.

به گزارش صدا و سیما، بر اساس آخرین آمار اعلام‌شده در سال ۱۴۰۳، ظرفیت تولید صنعت پتروشیمی، در آستانه رسیدن به ۱۰۰ میلیون تن قرار دارد که پیش‌بینی می‌شود همسو با اهداف برنامه هفتم توسعه و تمهیدات شرکت ملی صنایع پتروشیمی، این رقم افزایش یابد. آن‌طور که در برنامه هفتم توسعه دیده شده، ظرفیت تولید سالانه پتروشیمی‌ها باید به ۱۲۱ میلیون تن برسد این برنامه با تأکید بر کاهش خام‌فروشی، توسعه صنایع پایین‌دستی، جذب سرمایه‌گذاری و افزایش بهره‌وری هدف‌گذاری شده تا این صنعت، به رشد سالانه ۸درصدی دست یابد، بنابراین صنعت پتروشیمی برای دستیابی به این اهداف توسعه‌ای، نیازمند جذب سرمایه‌گذاری‌های داخلی و خارجی است که تاکنون بخش قابل توجهی از این نیاز محقق شده است.

حمیدرضا عجمی، مدیر سرمایه‌گذاری شرکت ملی صنایع پتروشیمی ایران گفته است که شرکت ملی صنایع پتروشیمی موفق شده است با سرمایه‌گذاری ۸۷میلیارد دلاری در این صنعت ظرفیت حدود ۹۷میلیون تنی ایجاد کند که به‌زودی این ظرفیت به ۱۰۰میلیون تن خواهد رسید.

در گزارشی که در ماهنامه ایران پترولیوم منتشر شده مدیریت سرمایه‌گذاری شرکت ملی صنایع پتروشیمی به معرفی فرصت‌های سرمایه‌گذاری در صنعت پتروشیمی ایران پرداخته است.

■ ضرورت استفاده از منابع خارجی

صنعت پتروشیمی یکی از مهم‌ترین صنایع مادر و کلیدی موجود در سطح جهانی و داخلی بوده که تأمین‌کننده نیازمندی‌های طیف وسیعی از صنایع پایین‌دستی است. توسعه و گسترش ظرفیت‌های صنعت پتروشیمی از طریق جذب سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی، می‌تواند نقش مؤثری در رشد و توسعه صنعتی و اقتصادی کشور و ارتقای شاخص‌هایی نظیر تولید ناخالص داخلی، تراز تجاری و درآمد سرانه داشته باشد. هرچند امروز استفاده از منابع داخلی (نظیر صندوق توسعه ملی، بانک مرکزی و مؤسسات مالی) برای سرمایه‌گذاری و توسعه مورد توجه است، آن‌طور که عجمی می‌گوید: «استفاده از این منابع، رشد محدودی را میسر می‌سازد که در کوتاه‌مدت سبب با ماندن از رقابت و عقب‌افتادگی از سایر کشورها می‌شود، بنابراین به اعتقاد من، از نظر علمی باید از منابع خارجی البته با در نظر گرفتن درجه ریسک و ملاحظات آن، استفاده شود. صنایع پتروشیمی علاوه بر سرمایه‌گذاری‌های انجام‌شده در صنعت پتروشیمی، هم‌اکنون ۱۴۲ طرح با مقدار سرمایه‌گذاری بیش از ۱۰۰ میلیارد دلار و ظرفیت تولید بیش از ۱۲۲میلیون تن در سال، در دست اجراست.

■ مناقشه عمومی در مرحله‌ای

فراخوان عمومی مناقشه تهیه، اجرا، راه‌اندازی واخذ استاندارد پنج(۵) دستگاه آسانسور ساختمان پنومو کوک

و رونو تایروس انستیتویاستور ایران۱۴۰۴

برای کلیه صاحبان امضای مجاز و مهر سازمانی اقدام لازم را به عمل آورند.
مواعد زمانی:
تاریخ انتشار فراخوان: ۱۴۰۴/۲/۲۹
مهلت دریافت اسناد فراخوان: ۱۴۰۴/۳/۱۷
مهلت ارسال پیشنهادات: ۱۴۰۴/۳/۲۵
زمان بازگشایی پاکت‌ها: ۱۴۰۴/۳/۲۶
نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرآیند اراجاع کار: ضمانت نامه معتبر بانکی به مبلغ پانزده میلیارد ریال، که پس از بارگذاری در سامانه اصل ضمانت نامه به صورت فیزیکی تحویل دفتر حراست انستیتو قرار گیرد.
اطلاعات تماس و آدرس دستگاه : تهران خیابان ۱۲ فروردین پلاک ۷۵-۱۱۲۱۷۱۸۰۲۱۶۴

م.ف.ام:۷۲۶۶۰۳۶۰
شماره آگهی:۱۹۳۸۰۲۵

انستیتویاستور ایران در نظر دارد فراخوان مناقشه تهیه، اجرا، راه‌اندازی واخذ استاندارد پنج(۵) دستگاه آسانسور ساختمان پنومو کوک و رونو تایروس را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.

کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (نستاد) به آدرس **www.setadiran.ir** انجام خواهد شد.

متقاضیان شرکت در فراخوان در صورت عدم عضویت در سامانه، نسبت به ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (به صورت برخط)